

СОБІ

Минає рік, для тебе плідним
Він був, тому перевести
Ти дух вже можеш принагідно,
Щоб далі впевнено іти.

Тепер щороку відзначати
Ти будеш новий, ще один,
Як особисте творче свято –
День Поетичних іменин.

Вже не очікував від себе
Нових до творчості потуг,
Робив, що міг і те, що треба,
Та все тускнішало навкруг.

В той вечір Муза завітала,
Торкнулась чарівним крилом,
У голові ясніше стало,
І в серці віддалось теплом.

Вдягнулась в кольори веселки
І поманила красота,
З душі глибоких закапелків
Явились рими на вустах.

І вдячний дню цьому ясному

Тепер ти будеш назавжди,
Бо зайвим не бува нікому
Напитись з джерела води.

І пити можна, скільки схочеш,
Бо творчість – справжнє джерело,
Не треба тут ні дня, ні ночі,
Лиш пий, не всім так повезло!

Дата написання вірша: 2021-01-13